

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု စီမံခန့်ခွဲခြင်း

မေတ္တီ မေတ္တီထွန်း - မြန်မာပြန်

mgyc.com

MANAGING INVESTMENT

Rover Taggart, Ph.D.

mmt0014

1000.00 Ks

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊
 ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း၊
 အပြင်အဆင် - အမ်အက်စ်အို
 ၂၀၁၃၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀
 ရောင်းစျေး ၁၀၀၀ ကျပ်

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုစီမံခန့်ခွဲခြင်း
 မောင်မောင်ထွန်း၊ ရန်ကုန်၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ ၂၀၁၃၊
 စာမျက်နှာ ၁၃၉ မျက်နှာ၊ ၁၀ စင်တီ x ၁၆.၅ စင်တီ
 (၁) ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုစီမံခန့်ခွဲခြင်း

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု စီမံခန့်ခွဲခြင်း

မောင်မောင်ထွန်း

Managing Investment
Rover Taggart, PH.D.
Boston College

မာတိကာ

အမြတ်အစွန်း ဖြစ်ထွန်းနိုင်သော
အရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုအတွက်သော့ချက် ၂၅ ချက်

သော့ချက် - ၁

ယုံကြည်အားထားလောက်သော

မဟာဗျူဟာ+အချိန်

ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှု = အစုရှင်တန်ဖိုး

၁

သော့ချက် - ၂

ငွေလည်ပတ်မှု အရေးပါခြင်း

?

ဆော့ချက် = ၃

ယနေ့ဒေါ်လာသည် နက်ဖြန်
ဒေါ်လာထက်ပိုတန်ဖိုးရှိ၏။

၁၂

ဆော့ချက် = ၄

အသားတင် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုး
စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းကိုလိုက်နာပါ။

၁၇

ဆော့ချက် = ၅

N.P.V အသားတင်ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုး = အစုရှင်
နှစ်တိုးနေဥစ္စာ

၂၃

ဆော့ချက် = ၆

သင့်အစုပိုင်ရှင်တွေက အန္တရာယ်ကို
မြင်သလို သင့်အန္တရာယ်ကို မြင်ပါ။

၂၉

ဆော့ချက် = ၇

သင်၏အရင်းကုန်ကျစရိတ်ကိုသိပါ။

၃၅

ဆော့ချက် = ၈

အရင်းကုန်ကျစရိတ်က ပရောဂျက်
အတွက် သတ်သတ်မှတ်မှတ်ဖြစ်သည်။

၄၂

ဆော့ချက် - ၉

နှစ်တိုးငွေလည်ပတ်မှု ရလဒ်များကို ခန့်မှန်းပါ။ ၄၈

ဆော့ချက် - ၁၀

လုပ်ငန်းလုပ်သောအရင်းစက်ရုံနှင့် ပစ္စည်းကိရိယာ
များ၌ ထပ်တိုးရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကို မမေ့ပါနှင့်။ ၅၃

ဆော့ချက် - ၁၁

(Terminal value) ဖုတ်လိုက်ဖုတ်လိုက်
ဖြစ်နေသော တန်ဖိုးကိုမမေ့ပါနှင့်။
(သို့သော်လည်း အဲသည်တန်ခိုးအား
ပို၍လည်း မခန့်မှန်းပါနှင့်) ၅၈

ဆော့ချက် - ၁၂

ပရောဂျက်အခွန်အကျိုးဆက်ကို ထည့်သွင်းပါ။ ၆၃

ဆော့ချက် - ၁၃

ငွေကြေးဖောင်းပွခြင်း၊ ငွေစီးဆင်းမှုများနှင့်
လျော့စျေးနှုန်းများအကြားကိုက်ညီရမည်။ ၆၉

ဆော့ချက် - ၁၄

ပင်လယ်ရပ်ခြင်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊
ငွေကြေးလဲလှယ်နှုန်းများ ပေါင်းစည်းခြင်း ၇၄

သော့ချက် - ၁၅

ပရောဂျက်ရွေးပိုင်ခွင့်တွေကို သတိပြုပါ။ ၇၉

သော့ချက် - ၁၆

အစားထိုးရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေကိုဘယ်အချိန်တွင်
ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ဆိုတာကိုသိပါ။ ၈၄

သော့ချက် - ၁၇

R & D ၏ တန်ဖိုးကို နားလည်ပါ။
R & D ဆိုတာက Research and
development သုတေသနည်း ဖွံ့ဖြိုးမှုဖြစ်သည်။ ၈၉

သော့ချက် - ၁၈

အပြုသဘောဆောင်သော အသားတင်ပစ္စည်း
တန်ဖိုး ဘယ်ကလာသည်ကိုသိပါ။ ၉၄

သော့ချက် - ၁၉

ဘက်လိုက်မှုရှိသော ကြိုတင်ခန့်မှန်းချက်များကို
ဂရုစိုက်စောင့်ကြည့်ပါ။ ၉၉

သော့ချက် - ၂၀

သိမ်မွေ့နှူးညှံမှု စိစစ်ချက်ကို ပြုလုပ်ပါ။ ၁၀၅

သော့ချက် = ၂၁

အတည်ပြုချက်ရပြီးနောက်
ပရောဂျက်များကို ဆက်လက်စောင့်ကြည့်ပါ။ ၁၁၀

သော့ချက် = ၂၂

အနာဂတ်ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှု အခွင့်အလမ်းများ
အတွက် မျှော်မှန်းချက် ငွေကြေး
ထောက်ပံ့ခြင်းကို စီစဉ်ပါ။ ၁၁၆

သော့ချက် = ၂၃

တိကျသော ပရောဂျက်ငွေကြေး
ထောက်ပံ့ရေး အခွင့်အလမ်းများကိုသတိရှိပါ။ ၁၂၂

သော့ချက် = ၂၄

ကုမ္ပဏီချင်းပေါင်းခြင်း နှစ်တိုးအမြတ်
အစွန်းများကို နားလည်ပါ။ ၁၂၈

သော့ချက် = ၂၅

စတော့အတွက် ပူးပေါင်းခြင်းသည်
ဘယ်လောက် များများပေးနေသည်ကို သိပါ။ ၁၃၄

သော့ချက် ၁

ယုံကြည်အားထားလောက်သော မဟာဗျူဟာ+
အချိန်မီရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု = စုရှင်တန်ဖိုး

ဒါက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ အခြေခံအကျဆုံး ဥပမာစာ တစ်ခုဖြစ်သည်။ အဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၏ မူလအကျဆုံး ရည်ရွယ်ချက်မှာ အစုရှင်များအတွက် တန်ဖိုး ဖန်တီးပေးရန်ဖြစ်သည်။

စက်ရုံသစ်၊ ပစ္စည်းကိရိယာများနှင့် သုတေသနနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကဲ့သို့သော ပရောဂျက် စီမံကိန်းများတွင် သုံးစွဲခြင်း သည် ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ စီးပွားရေး မျှော်မှန်းချက်များကို အနာဂတ်နှစ်များစွာအထိ သက်ရောက်မှုရှိစေသည်။ ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ အစုရှယ်ယာတန်ဖိုးက ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ ၏ အနာဂတ်ငွေကြေးစီးဆင်းမှု၏ အကောင်းဆုံး ခန့်မှန်း ချက်တွေကို ထင်ဟပ်သောကြောင့် ယင်းအသုံးစရိတ်များ

သည် လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှု ကုန်ကျစရိတ်တွေကို လျော့ချ နိုင်သည်။ ထွက်ကုန်အရည်အသွေး ကြီးမားစေသည်။ သို့မဟုတ် ကုမ္ပဏီ၏ ယှဉ်ပြိုင်မှု အားသာချက်ကို တည်ဆောက်ပေးသည်။ ရှယ်ယာတန်ဖိုးမြင့်တက်လာစေသည်။

အစုရှင်တန်ဖိုးအပေါ် အာရုံစိုက်လွန်းခြင်းသည် ကြွေးရှင်များ၊ ပေးသွင်းသူများ၊ ဖောက်သည်များ၊ အလုပ်သမားများနှင့် ဒေသကွန်မြူနီတီအသိုင်းအဝိုင်း အပါအဝင် ကုမ္ပဏီကို စိတ်ဝင်စားသူ အခြားသူများမှာ အရေးပါခြင်း မရှိဟု အဓိပ္ပာယ် မသက်ရောက်ပေ။ ဘယ်ကုမ္ပဏီမဆို ကုမ္ပဏီ၏ အခြား Stakeholders အစုရှယ်ယာပိုင်ရှင်များ၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆက်တိုက် ဆန့်ကျင်လျှင်ကုမ္ပဏီ၏ မျှော်မှန်းချက်တွေကို အန္တရာယ်ဖြစ်စေပြီး နောက်ဆုံးတွင် အစုရှင်တန်ဖိုးကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း အစုရှင်များသည် ကုမ္ပဏီ၏ပိုင်ရှင်များဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့် သူတို့က မန်နေဂျာ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များကို ရှယ်ယာဈေးကွက်တန်ဖိုး ပေတံဖြင့် အဆုံးအဖြတ်ပြုလိမ့်မည်။

အစုရှယ်ယာ တန်ဖိုးပေါ် အာရုံစိုက်လွန်းခြင်းသည် မန်နေဂျာတွေအား ရေရှည်မျှော်လင့်ချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်ပြီး သုံးလ တစ်ကြိမ် ဝင်ငွေတွေကို ပိုအလေးပေးရန် တွန်းအားပေးရာ ရောက်သည်ဟု ဝေဖန်ရေးသမားတွေက ဆို၏။ သို့သော်လည်း ကုမ္ပဏီတစ်ခုက အရင်းအသစ် သုံးစွဲမှုနှင့် R&D အစီအစဉ်တွေကို ကြေညာပြီး စတော့ဈေးကွက်ကို ပြန်လည်စည်းရုံးမည်၊ အဲသလို အားထုတ်မှု

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုစီမံခန့်ခွဲခြင်း

တွေကို ဆုပေးမည်ဟု ပြောကြားလိုက်ပြီးနောက်တွင် အစုရှယ်ယာ တန်ဖိုးတွေ တက်တတ်သည်ဟု လေ့လာချက် အမြောက်အမြားက သက်သေပြခဲ့ပါပြီ။

သို့သော် ကုမ္ပဏီတစ်ခုသည် ပေါ့ပေါ့တန်တန် အမှတ်တမဲ့နေလို့ မရနိုင်ပေ။ အစုရှယ်ယာတန်ဖိုး ဖန်တီးသည့် အရင်းသုံးစွဲမှု အစီအစဉ်များသည် အသေအချာ ဂရုတစိုက် အတတ်ပညာဖြင့် ဖန်တီးထားသော စီးပွားရေးဗျူဟာများဖြစ်သည်။ Coca-Cola, General Electric, Merck and Rocter & Gamble ထို့ကဲ့သို့သော ကုမ္ပဏီများသည် အစုတန်ဖိုး ဖန်တီးရာ၌ မှန်မှန်အောင်မြင်ခဲ့သော ကုမ္ပဏီများ ဖြစ်ကြသည်။ အဲသည် ကုမ္ပဏီအားလုံးတွင် ယှဉ်ပြိုင်မှုအားသာချက်တွေ တည်ဆောက်ရေးနှင့် ထိန်းသိမ်းရေးအတွက် ကြည်လင်ပြတ်သားသော ဗျူဟာတွေရှိကြသည်။ ကောင်းစွာ တွေးခေါ်စဉ်းစားမှုမရှိဘဲ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကို အသုံးပြုခြင်းနှင့် အားကိုးယုံကြည်လောက်သော စီးပွားရေး ဗျူဟာတစ်ခု၏ အောင်မြင်မှုကြောင့် ပေါ်ထွက်လာခြင်း မရှိသော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကို အသုံးပြုခြင်းသည် အစုရှင်၏ ဓန ဥစ္စာကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်၏။ ကုမ္ပဏီတစ်ခုသည် မိမိ၏ အာရုံစူးစိုက်မှုကို ယှဉ်ပြိုင်မှု အားသာချက်မဲ့သည့် အဆက်အစပ်မရှိသော စီးပွားရေးနယ်ပယ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းသောကြောင့် ဗျူဟာသည် တစ်ခု သို့မဟုတ် ရှာမှီးရရှိသော ဥစ္စာသည် ကုမ္ပဏီ၏ စူးစိုက်မှုကို မှန်ဝါးစေသည်ဟု ဈေးကွက်က မြင်လျှင် အစုတန်ဖိုးတွေ

ကျဆင်းသွားသည်ဟု လေ့လာချက် တော်တော်များများက တွေ့ရှိခဲ့လေသည်။

ဥပမာ AT&T ကုမ္ပဏီသည် ၁၉၈၀ ပြည်လွန်နှစ်များ အလယ်က ကွန်ပျူတာ ထုတ်လုပ်ရေးသို့ ရွှေ့ပြောင်းကြိုးစားခဲ့သည်။ နှစ်အတော်ကြာ အရှုံးပေါ်ပြီးနောက် ကုမ္ပဏီသည် ၁၉၉၁ တွင် ဒေါ်လာ ၇.၅ ဘီလီယံဖြင့် NCR ရယူကာ ကွန်ပျူတာ ထုတ်လုပ်ရေး ကတိကဝတ်ကို တိုးမြှင့်ဖော်ဆောင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူတွေက အဖျက်သဘော တုံ့ပြန်ကြသဖြင့် ယင်းအရောင်းအဝယ်ကြောင့် AT & T ၏ စုစုပေါင်း စတော့ဈေးကွက်တန်ဖိုး \$ 4 - \$ 6 ဘီလီယံခန့် ဆုံးရှုံးခဲ့လေသည်။ သို့သော် ကုမ္ပဏီက ၁၉၉၅ တွင် ကွန်ပျူတာထုတ်လုပ်ရေးကို စွန့်လွှတ်လိုက်သောအခါ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခြင်းကို ကြေညာလိုက်သည့်နေ့တွင် ကုမ္ပဏီ၏ စတော့ဈေးကွက်တန်ဖိုး ၁၀.၆ ရာခိုင်နှုန်း သို့မဟုတ် \$ 9 ဘီလီယံကျော် မြင့်တက်လာခဲ့သည်။

စီးပွားရေးဗျူဟာကောင်းတစ်ခုသည် ပြိုင်ဖက်ကုမ္ပဏီများပေါ်တွင် အသာစီးရရန် အလားအလာကောင်းများရှိသည်။ အကယ်၍ ကုမ္ပဏီတစ်ခုသည် ဝင်လာမှုကို ဟန့်တားနိုင်ခဲ့လျှင် ပြိုင်ဖက်တွေက မိမိကုမ္ပဏီ၏ စီးပွားရေးထဲသို့ ကျူးကျော်ဝင်မလာနိုင်အောင် ဖယ်ထုတ်ပစ်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ် အနည်းဆုံး ခေါင်းတစ်လုံး အသာရနိုင်သည်။ Merck ကို ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီများ

ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုစီမံခန့်ခွဲခြင်း

သည် ဤနည်းဖြင့် Patent မှပိုင်ခွင့် ကာကွယ်ရေးကို အသုံးပြုခဲ့သည်။ အခြားယှဉ်ပြိုင်မှု အရင်းအမြစ်များတွင် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးသော စီးပွားရေးတွေလည်း ပါဝင်သည်။ အကယ်၍လုပ်ငန်း လည်ပတ်မှု စကေးနှင့်အတူ ပျမ်းမျှ ထုတ်လုပ်ရေး ကုန်ကျစရိတ် ကျဆင်းလာလျှင်ကုမ္ပဏီတစ်ခုသည် မိမိပြိုင်ဖက်များထက် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာ၌ အသာစီးရထားလျှင် ဈေးကွက်တွင် စရိတ်နည်းသော ထုတ်လုပ်သူအဖြစ် တည်ဆောက်နိုင်သည်။ အလားတူစွာ ဆက်စပ်ထုတ်ကုန်များစွာ ပါဝင်အောင် တိုးချဲ့ထားသော Procter & Gamble ကဲ့သို့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုသည် ထုတ်ကုန်တစ်ခုတည်းသာ ထုတ်လုပ်သောပြိုင်ဖက်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက ဈေးကွက်စီမံခန့်ခွဲရေးနှုန်း ကုန်ပစ္စည်း ဖြန့်ဖြူးရေးတွင် စီးပွားဖြစ်နိုင်၏။

သူတို့၏ အရင်းအမြစ်က မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ ကုမ္ပဏီ၏ ဗျူဟာတစ်ခုသည် ယှဉ်ပြိုင်မှုအားသာချက်များ တည်ဆောက်လျှင် အရင်းသုံးစွဲမှု အလျဉ်ကို မှန်မှန်ကြီးရရှိနိုင်ဖွယ်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ ကုမ္ပဏီဗျူဟာ၏ ယုံကြည်အားကိုးမှုကို ရင်းနှီးမြုပ်နှံသူများ နားလည်လျှင် အဲသည် အသုံးစရိတ်များသည် မြင့်မားသော စတော့ ဈေးနှုန်းအဖြစ် ထင်ဟပ်ပေါ်လွင်လာလိမ့်မည်။

ငွေဟာ ကျွန်တော့်အတွက်
ရမှတ်ကို ထိန်းသိမ်းဖို့
နည်းလမ်းတစ်ခု လွဲလို့
ဘယ်တော့မှ စိတ်ဓာတ်ကို
လှုံ့ဆော်ပေးတဲ့
အရင်းခံအကြောင်း
တစ်ခု မဟုတ်ခဲ့ဘူး။
တကယ့်ပျော်ရွှင်မှုက
ပွဲကိုကစားရတာပဲ ဖြစ်တယ်။

*Donold trump, Trump:
The Art of the Deol*

သော့ချက် ၂

ငွေလည်ပတ်မှု အရေးပါခြင်း

ယုံကြည်အားကိုးလောက်သော မဟာဗျူဟာ တစ်ခုသည် ကုမ္ပဏီ၏ စုစုပေါင်း တန်ဖိုး အရင်းအနှီးပေါ် သက်ရောက်မှုရှိနိုင်သော်ငြား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ တကယ် တမ်းကြည့်တာက ငွေလည်ပတ်မှုဖြစ်သည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ မှု ပရောဂျက်တစ်ခု၏ စွမ်းရည်သည် ငွေလည်ပတ်မှုက ကုမ္ပဏီ၏ အစုရှင်တန်ဖိုး ဖန်တီးရေးအတွက် အလား အလာကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ငွေလည်ပတ်မှု စာရင်းများတွင်ပေါ်လွင် သော accounting အမြတ်တို့မှာ မတူကြပါ။ အသားတင် ဝင်ငွေက ကုန်ပစ္စည်းများအား ဖောက်သည်များထံသို့ တင်ပို့သောအခါ အခွန်ငွေနှင့် ကုန်ကျစရိတ်များကို အသိ

အမှတ်ပြုသည်။ သို့သော်လည်း ဖောက်သည်တွေက အကြွေးဝယ်လျှင်တော့ ကုမ္ပဏီက ငွေမရသေးပေ။ အလားတူစွာ အကယ်၍ ကုမ္ပဏီတစ်ခုက Supplies ပေးသွင်းတားတွေကို အကြွေးဝယ်လျှင် စရိတ်များကုန်ကျသည့် အချိန်မှာ ပေးသွင်းသူများအား လက်ငင်းငွေချေသည့် အချိန်ထက် စောသည်။

ငွေမှာ အချိန်တန်ဖိုး တစ်ခုရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အစုပိုင်ရှင်တွေက ဝင်ငွေ ရှင်းတမ်းထက် ငွေလည်ပတ်မှုကို ပိုဂရုစိုက်ကြသည်။ အစုပိုင်ရှင်များသည် လောလောဆယ် သို့မဟုတ် ကြိုတင်မျှော်မှန်းထားသော ငွေဖြန့်ဖြူးမှုများမှ တစ်ဆင့် နောက်ဆုံးတွင် ကော်ပိုရေးရှင်းနှင့်ဆိုင်သော ပိုင်ဆိုင်မှုမှ တန်ဖိုးကို ရရှိသည်။

ကော်ပိုရေးရှင်းနှင့်ဆိုင်သော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ဆန်းစစ်ချက်အတွက် သင့်လျော်သော နှစ်စဉ်ငွေစီးဆင်းမှု စီမံချက်။

အသားတင်ဝင်ငွေလည်ပတ်မှု = အခွန်ဘဏ္ဍာ - လုပ်ငန်းစရိတ် - အခွန်များ + တန်ဖိုးလျှော့ကျခြင်း - အသားတင်အလုပ်လုပ်သော အရင်းတိုးပွားမှု - စုစုပေါင်းအရင်း အသုံးစရိတ်များ

အသားတင် ငွေလည်ပတ်မှုသည် အသားတင်ဝင်ငွေနှင့် ခြားနားသည်။ ပထမအားဖြင့် အတိုးစရိတ်မဟုတ်သော လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုစရိတ်ကို အခွန်ဘဏ္ဍာမှ နုတ်သည်။ အတိုးစရိတ်မှာ လျှော့ဈေးနှုန်းတွင် ပေါ်လွင်

သည်။ အတိုး (အကုန်အကျ) စရိတ် တိုးငွေ လည်ပတ်မှု စီမံချက်မှ ပယ်ထားသောကြောင့် အခွန်တွက်ချက်ခြင်းမှာ ဝင်ငွေကြေညာချက်တွင် တွက်ချက်ခြင်းနှင့်မတူသော ကုမ္ပဏီ၏ ထိရောက်သော အခွန်နှုန်းကို (အခွန်ဘဏ္ဍာနှင့် လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှု စရိတ်အကြား ခြားနားချက်တည်းဟူသော) လုပ်ငန်း လည်ပတ်သော ဝင်ငွေဖြင့် မြှောက်ခြင်း အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တွက်ချက်ကြသည်။

ကျသင့်ငွေကို လက်ငင်းမပေးရသောကြောင့် တန်ဖိုးလျှော့ကျခြင်းကို ငွေလည်ပတ်မှု စီမံချက်သို့ ပေါင်းထည့်သည်။ တန်ဖိုးလျှော့ကျခြင်းတွင် အမှန်တကယ် ငွေကြေးအကျိုးဆက်တွေရှိ၏။ အကြောင်းမှာ ယင်းသည် ဝင်ငွေအစုစုမှ အခွန်မစည်းကြပ်မီ နှုတ်နိုင်သော (အသုံး စရိတ်) ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပရောဂျက်၏ ကျသင့်ငွေတောင်းခံလွှာကို မတွက်ချက်မီ တန်ဖိုး လျှော့ကျခြင်းကို အခွန်ဘဏ္ဍာမှ နုတ်ပစ်၏။ သို့ရာတွင် တန်ဖိုး လျှော့ကျခြင်းကို လက်ငင်းငွေဖြင့် ပေးချေရန်မလိုပေ။ အခွန်များကို တွက်ချက်ပြီးတော့မှ ယင်းကို ပြန်လည်ပေါင်း ထည့်ပေးရမည်။ ငွေလည်ပတ်မှုမှ အသားတင် အလုပ်လုပ်သော အရင်းတိုးပွားမှုများ (အဖိုးတန်ပစ္စည်း များ အနုတ် ပေးဆပ်ရန်တာဝန်များ)ကို နုတ်ခြင်းသည် ဝင်ငွေနှင့် ငွေလည်ပတ်မှုအကြား ခြားနားချက်များကို ညှိပေးသည်။ ဥပမာ အရောင်းတစ်ခု ကြိုတင်ပြုလုပ်ထားသော်လည်း ငွေမရသေးလျှင် ရနိုင်သော ငွေစာရင်းသည် အရောင်းပမာဏ

အားဖြင့် တိုးပွားလာရမည်။ ရရှိမည့် ငွေစာရင်းထဲမှ တိုးပွားမှုကို နုတ်လျှင် ယင်းအရောင်းမှ တစ်စုံတစ်ရာ ငွေရရှိခြင်း မရှိဟူသောအချက်အတွက် ညှိပေးသည်။ အသေးစိတ်စာရင်း (သို့) ပေးစရာရှိသော ငွေစာရင်းမှာ တိုးလာသော တိုးပွားမှုများကို နုတ်ခြင်းသည်လည်း အလားတူညီနှိုင်းမှုရလဒ်များ သက်ရောက်စေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် စုစုပေါင်း အရင်းအသုံးစရိတ်ကို နုတ်ပစ်ရမည်။ ပရောဂျက်အများသည် ယင်းတို့၏ သက်တမ်းအတွင်း နောက်ထပ်ငွေကြေးရင်းနှီးမြှုပ်နှံဖို့ လိုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကုမ္ပဏီအတွက် ဤသည်မှာ ငွေယိုခြင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။

သာဓကပြုရလျှင် ပရောဂျက်တစ်ခုသည် သတ်မှတ်ထားသော နှစ်တွင် ဒေါ်လာတစ်သန်းဖိုးအရောင်း ရှိသည် ဆိုကြပါစို့။ လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှု အသုံးစရိတ် ဒေါ်လာ \$ 600,000 နှင့် (ယင်းတွင် တန်ဖိုးလျော့ကျခြင်းက ဒေါ်လာ \$ 100,000 ပါ၏) အတိုး ကုန်ကျစရိတ်က ဒေါ်လာ \$ 50,000 ဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီသည် အခွန်နှုန်း ၃၅ ရာခိုင်နှုန်းတစ်ခု ရင်ဆိုင်နေရသည်။ ထိုနှစ်အတွင်း ပရောဂျက်သို့တင်ပြသော ငွေကြေးရှင်းတမ်းတွင် ရရှိနိုင်သော ငွေစာရင်းနှင့် (အသေးစိတ်) စာရင်စစ်တမ်း တိုးပွားမှုက ဒေါ်လာ \$ 10,000၊ \$ 20,000 နှင့် \$ 30,000 သီးသီး ဖြစ်သည်။ ပေးရမည့် ငွေစာရင်းက \$ 25,000 တိုးလာသည်။ ကုမ္ပဏီက ပရောဂျက်ဆက်စပ်ပစ္စည်း ကိရိယာ

များအတွက် \$ 400, 000 သုံးစွဲသည်။

ဤပရောဂျက်၏ အသားတင်ဝင်ငွေမှာ $(1,000,000 - 600,000 - 50,000)(1 - 0.35) = \$ 227,500$ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ယင်းနှစ်အတွက် ပရောဂျက် ငွေလည်ပတ်မှုက $(1,000,000 - 600,000)(1 - 0.35) + 100,000 - (10,000 + 20,000 + 30,000) - 25,000 - 400,000 = \$ 75,000$ ဖြစ်၏။ ထိုနှစ် အတွက် ပရောဂျက်တွင် အပြုသဘောဆောင်သော အသားတင်ဝင်ငွေရှိသော်လည်း အလုပ်လည်ပတ်သော အရင်းနှင့် ပစ္စည်းကိရိယာ တန်ဆာ ပလာများအတွက် ထပ်တိုး အသုံးစရိတ်များကြောင့် အသားတင်ငွေယိုမှု တစ်ခုရှိခဲ့သည်။

သော့ချက် ၃

ယနေ့တစ်ဒေါ်လာသည် နက်ပြန်ဒေါ်လာထက် ပိုတန်ဖိုးရှိ၏

ယင်း၏ အရွယ်ပမာဏအပြီး ငွေလည်ပတ်မှုကို အချိန်ကိုက်လုပ်ဆောင်ခြင်းသည် ပရောဂျက်တန်ဖိုးကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌ အရေးပါ၏။ ငွေကို အမြတ်အစွန်း ရရှိရေး အလို့ငှာ အမြဲတမ်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ယခု ရရှိသောငွေသည် အနာဂတ်တွင် ရရှိသော ငွေထက်ပိုတန်ဖိုးရှိ၏။ အကြောင်းမှာ ယခုရရှိသော ငွေကို အချိန်အကြာကြီး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤအခြေခံသဘောတရားကို “ငွေ၏အချိန်တန်ဖိုး” ဟု ခေါ်၏။

ကျွန်ုပ် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားသည့် ငွေဖြင့် တစ်နှစ်ကို ငွေ ၅ ရာခိုင်နှုန်းရနိုင်သည်ဟု ဆိုကြပါစို့။ ၁၀ နှစ် အတွင်း ပေါ်ပေါက်လာသည်ဟု မျှော်လင့်ထားသော အသုံးစရိတ်

များအတွက် ကျခံရန် ယခု ကျွန်ုပ် ငွေစုနေပါသည်။ အကယ်၍ ယခု ကျွန်တော် \$ 1,000 ရ၍ ယင်းငွေကို ချက်ချင်း ရင်းနှီးမြုပ်နှံပြီးရလာသော အတိုးအားလုံးကိုလည်း ပြန်လည်ရင်းနှီးမြုပ်နှံလျှင် ၁၀ နှစ် ကုန်ဆုံးသော အခါ၌ ကျွန်တော် \$ 1, 000 (1.05) သို့မဟုတ် \$ 1628,09 ရရှိလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း အကယ်၍ ၈ နှစ် အကြာတွင် ကျွန်ုပ် \$ 1,000 ရရှိပြီး အဲသည်ငွေကို ထိုအချိန်၌ ရင်းနှီးမြုပ်နှံပါက ယခုအချိန်မှ စ၍ ၁၀ နှစ် ကြာလျှင် ကျွန်တော် \$ 1,000 (1.05)^{၁၀} သာ ရရှိလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် \$ 1.102, 50 ရလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ယခုရရှိသော ဒေါ်လာ \$ 1,000 သည် ယခုအချိန်မှစ၍ ၈ နှစ် အကြာတွင် ရရှိသည့်အလားတူ ငွေပမာဏထက် ပိုတန်ဖိုး ရှိသည်။

ယခုအချိန်မှစ၍ ၈ နှစ်အကြာတွင် ရရှိသည့် \$1,000 သည် ယနေ့မည်မျှ တန်ဖိုးရှိသနည်း။ အဖြေက $\$ 1,000 / (1,05)^8$ မှ သို့မဟုတ် ဒေါ်လာ \$ 676,84 ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ အကယ်၍ ယနေ့ \$ 676,84 ကျွန်ုပ် ရင်းနှီးမြုပ်နှံပါက ၈ နှစ်အတွင်း $\$ 676,84 (1.05)^8 = \$1,000$ ရရှိလိမ့်မည်။ အနာဂတ် \$ 1,000 ကို ပစ္စုပ္ပန်သို့ ပြန်ဈေးလျှော့ပေးခြင်း "ဖြင့် ကိန်းဂဏန်း \$ 676.84 သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သည်။ ယူဆထားသော ၅ ရာခိုင်နှုန်း အမြတ်အစွန်းသည် လျှော့ဈေးနှုန်း ဖြစ်၍ \$ 676.84 မှာ ယခုအချိန်မှ စ၍ ၈ နှစ်အကြာတွင် ရရှိမည့် \$ 1,000 ၏

ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုး” ဖြစ်သည်။

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ပရောဂျက်တစ်ခုမှ ငွေလည်ပတ်မှု အလျဉ်ကို တန်ဖိုးဖြတ်ရန် အလားတူ စွန့်စားမှုရှိသော အခြား ပရောဂျက်တစ်ခုတွင် ရင်းနှီးခြင်းဖြင့် ရရှိမည့် အမြတ်အစွန်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ပထမခန့်မှန်းသည်။ ဤသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ လျှော့စျေးနှုန်းအဖြစ်လည်း ပြုလျက် ထို့နောက် မျှော်လင့်ထားသော အနာဂတ် ငွေလည်ပတ်မှု တစ်ခုစီ၏ ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုးကို ကျွန်ုပ်တို့ တွက်ချက်သည်။ ပြီးယင်းတို့ကို ပေါင်းသည်။

သာဓကပြရလျှင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတစ်ခုသည် ယခု အချိန်မှစ၍ ၁ နှစ်၊ ၂ နှစ်၊ ၃ နှစ် အကြာတွင် \$ 5,000, \$ 10,000 နှင့် \$ 7,000 ငွေလည်ပတ်မှုကို အသီးသီး ဖြစ်ထွန်းစေမည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်ဆိုကြပါစို့။ ၅ရာခိုင်နှုန်း လျှော့စျေးနှုန်းဖြင့် ဤငွေလည်ပတ်မှု၏ ပစ္စုပ္ပန် တန်ဖိုး (Present value = PV) မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

$$PV = \frac{500}{1.05} + \frac{10,000}{(1.05)^2} + \frac{7,000}{(1.05)^3} = 19,879.06$$

အကြောင်းကိစ္စ အများအပြားတွင် ဤဈေးလျှော့ထားသော ငွေလည်ပတ်မှု သို့မဟုတ် D.EF နည်းပညာကို ကျွန်တော်တို့ အသုံးပြုနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဤနည်းတွင် အထူးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ပုံသေနည်းနှစ်ရပ်လည်း ပါ၏။ ပထမ ပုံသေနည်းမှာ ရာသက်ပန် နှစ်စဉ်

ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုစီမံခန့်ခွဲခြင်း

ထုတ်ပေးငွေ သို့မဟုတ် စပ်တူနှစ်စဉ်ငွေလည်ပတ်မှုကို အမြဲ ဖြစ်ထွန်းစေသည့် ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုဖြစ်သည်။ အကယ်၍ နှစ်စဉ် ငွေလည်ပတ်မှုသည် C ဖြစ်ပြီး လျော့ဈေးနှုန်းက R ဖြစ်လျှင် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုးမှာ -

$$PV = \frac{C}{r} \text{ ဖြစ်သည်။}$$

ဥပမာ တစ်နှစ်လျှင် လျော့ဈေး ၅ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် \$ 1,000 အမြဲစီးဆင်းမှု ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုးသည် 00 ကို .05 သို့မဟုတ် ဒေါ်လာ \$ 2,000 ဖြင့် စားခြင်းဖြစ်သည်။

ပူးတွဲတစ်ခုက “ရာသက်ပန်တိုးပွားခြင်း” ဖြစ်သည်။ ဤဖြစ်ရပ်၌ နှစ်စဉ်ငွေလည်ပတ်မှု အလျဉ်သည် e အဆင့်၌ စတင်သည်။ သို့ရာတွင် သည်နောက် တစ်နှစ်လျှင် အမြဲတမ်းနှုန်းထား g ဖြင့် တိုးပွားသည်။ ဤဖြစ်ရပ်၌ ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုးမှာ

$$PV = \frac{C_1}{r - g} \text{ ဖြစ်သည်။}$$

ဥပမာ - အကယ်၍ ငွေလည်ပတ်မှုသည် ပထမနှစ်တွင် \$ 100 ဖြင့် စတင်၏။ သို့ရာတွင် ငှက်နှစ်ကို ၃ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် တိုးပွားလာသည်ဆိုပါစို့၊ ၅ ရာခိုင်နှုန်းလျော့ ဈေးနှုန်းဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုးသည် \$ 5,000 ဖြစ်၏။

ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုတစ်ခု၏ နောက်ဆုံး ဖုတ်လှိုက်ဖုတ်လှိုက် အဆင့်တန်ဖိုးကို ကျွန်ုပ်တို့ ခန့်မှန်းသောအခါ အဲသည် အထူးကိစ္စများကို သိရှိခြင်းသည် အသုံးဝင်

၁၆

မောင်မောင်ထွန်း

အကျိုးရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရလိမ့်မည်။ ဒါကတော့ ဆန်းစစ်မှုကာလအဆုံးတွင် ပရောဂျက်၌ ရှိနေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်သော တန်ဖိုးဖြစ်သည်။

သော့ချက် ၄

အသားတင် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုးစည်းမျဉ်း စည်းကမ်းကို လိုက်နာပါ

အရိုးရှင်းဆုံး ပရောဂျက်အမျိုးအစားများသည် အနာဂတ်အကျိုးအမြတ်များ ဖြစ်ထွန်းရန် ကနဦး ရင်းနှီး မြှုပ်နှံမှုတစ်ခု လိုအပ်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ မုန့်တိုက်လုပ်ငန်း အတွက် မုန့်လုပ်ရန် မုန့်ဖိုတစ်ခု ကျွန်ုပ်ဝယ်လျှင် ယင်း၏ တန်ဖိုးမှာ ကနဦး ရင်းနှီးငွေဖြစ်သည်။ အနာဂတ်အကျိုး အမြတ်စီးကြောင်းတွင် ဂျုံမှုန့်နှင့် သကြား၊လုပ်ခများနှင့် ငှားရမ်းခကဲ့သို့သော ငွေလည်ပတ်မှု စရိတ်များကို နှုတ်၍ မုန့်ဖိုတွင် ဖုတ်သည့် ကူကီးများနှင့် ပေါင်မုန့်များ ရောင်း၍ ရသော နှစ်စဉ် ရရှိငွေများ ပါဝင်သည်။ မုန့်ဖို၏ အသားတင် အကျိုးအမြတ်၏ သဘာဝစီမံချက်တစ်ခုမှာ မုန့်ဖိုအကျိုး ရှိစွာ လည်ပတ်နေသည့်ကာလအတွင်း မျှော်လင့်ထားသော

ဝင်ငွေ ထွက်ငွေ အားလုံးတို့၏ ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုး ပမာဏ ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ မုန့်ဖို၏ အသားတင် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုး (N.P.V) ဖြစ်သည်။

ဥပမာ မုန့်ဖို၏ တန်ဖိုးသည် ဒေါ်လာ \$ 20,000 ဖြစ်၍ နောက်လေးနှစ်၏ တစ်နှစ်စီအတွက် အသားတင် ဝင်ငွေ (အသုံးစရိတ်များ နုတ်၍ ရရှိသောငွေ) မှာ \$ 8,000 ရှိလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်သည်ဆိုကြပါစို့။ အကယ်၍ သင့် လျော်သော လျှော့ဈေးမှာ၊ ဆိုကြပါစို့ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ် လျှင် မုန့်ဖို၏ အသားတင် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုး N.P.V မှာ

$$NPV=20,000 + \frac{8,000}{1.10} + \frac{8,000}{1.10} + \frac{8,000}{1.10} + \frac{8,000}{1.10} = \$ 5,358.9$$

N.P.V (အသားတင်ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုး)မှာ ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှု တစ်ခု ၏ စရိတ်နှင့် အကျိုးအမြတ်၏ အကျဉ်းချုပ်စီမံချက်တစ် ခုဖြစ်သည်။ အနာဂတ်ငွေလည်ပတ်မှုအားလုံးမှာ ဈေးလျှော့ ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် မုန့်ဖို၏ အနာဂတ် အကျိုးအမြတ် အလို့ငှာ ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ လက်ခံလိုသော ပမာဏသို့ ရောက်အောင် မုန့်ဖို၏ ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုးကို ပေါင်းနိုင်သည်။ အသားတင် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုး (N.P.V) သည်အကျိုးအမြတ် နှင့် ယှဉ်၍ အသားတင် ကုန်ကျစရိတ်လည်းဖြစ်၏။ ဆိုလို တာက ထွက်ငွေသည် အနုတ်လက္ခဏာ ဆောင်၍ ဝင်ငွေ က အပေါင်းလက္ခဏာဆောင်၏။ ထို့ကြောင့် N.P.V အသားတင် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုးက အပေါင်းလက္ခဏာ ဆောင်

လျှင် ပရောဂျက်တွင် အသားတင် အကျိုးအမြတ်တစ်ခု ရပြီး အကျိုးရှိသော မြုပ်နှံမှု တစ်ခုဖြစ်၏။ ရင်းနှီးရကျိုး နပ်၏။

အပေါင်းလက္ခဏာဆောင်သော အသားတင် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုးက ပရောဂျက်၏ ဈေးကွက်တန်ဖိုးမှာ ယင်း ၏ စာအုပ်ကြီးတန်ဖိုး (book value) ထက်ပိုသည်ဟု လည်း ညွှန်ပြသည်။ ဖော်ညွှန်းသည်။ မုန့်ဖိုပရောဂျက် အတွက် ကနဦး စာအုပ်တန်ဖိုးမှာ ကုန်ကျစရိတ်ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် ဒေါ်လာ \$ 20,000 ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဈေးပြိုင်စနစ်အောက်တွင် မုန့်ဖိုတီသူများသည် မုန့်ဖို ဝန်ဆောင်မှု လုံခြုံမှုရှိစေရန် မုန့်ဖိုအကျိုးအမြတ်၏ ပစ္စုပ္ပန် တန်ဖိုးကို တတ်နိုင်သလောက် ဈေးပြိုင်ပေးလိုကြလိမ့်မည်။ ထိုဈေးနှုန်းတွင် မုန့်ဖိုသည် လက်ခံနိုင်ရုံမျှ လောက်သာရှိ သော နယ်သတ်များ ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှု၌သာ အတိအကျရှိ နေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဈေးပြိုင်ပေးသော ဤအနုမာန အယူအဆ ဈေးနှုန်းကို ဈေးကွက်တန်ဖိုးဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့် လျှင် မုန့်ဖို၏အပြုသဘောဆောင်သော အသားတင် ပစ္စုပ္ပန် တန်ဖိုး N.P.V က ယင်း၏ ဈေးကွက်တန်ဖိုးမှာ စာအုပ် ထဲမှ တန်ဖိုးထက်သာလွန်သည်ဟု ညွှန်ပြသည်။

အခြား ရင်းနှီးမြုပ်မှု တန်ဖိုးစီမံချက်များကိုတော့ တစ်ခါတစ်ရံ အသုံးပြုသည်။ သို့ရာတွင် အဲသည် စီမံချက် တွေက N.P.V ကို မမီ၊ နိမ့်ကျ၏။ ကုမ္ပဏီ အချို့က ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုမှာ အကျိုးရှိရမည်ဟု သတ်မှတ်ထားသည်။

(ဆိုလိုတာက တစ်စ တစ်စ တိုးပွားလာသော ငွေလည်ပတ်မှုသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ကာလအတွင်း၌ ဆိုကြပါစို့။ ၂ နှစ်အတွင်း၌ ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှု စရိတ်ထက် သာလွန်ရမည်ဟူ၏) သို့သော်လည်း အဲသလို စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းက ၂ နှစ်အတွင်း အကျိုးမဖြစ်ထွန်းနိုင်သော မုန့်ဖိုလို ပရောဂျက်တွေကို ချန်လှပ်ထားလိမ့်မည်။ ဖယ်ထားလိမ့်မည်။ သို့တိုင် မုန့်ဖိုလို ပရောဂျက်တွင် အပြုသဘော ဆောင်သော အသားတင်အကျိုးအမြတ် တစ်ခုရှိသေးသည်။ ကုမ္ပဏီများသည် အဖိုးတန် တန်ဖိုးများ၏ ပျမ်းမျှစာအုပ် တန်ဖိုးနှင့် စားသည့် ပရောဂျက်တစ်ခု၏ ပြန်လည် ရရှိသော accounting rate of return အမြတ်အစွန်းနှုန်းကိုလည်း အသုံးပြုကြသည်။ ပရောဂျက်တစ်ခု၏ စာရင်းအမြတ်အစွန်းနှုန်းကိုလည်း အသုံးပြုကြသည်။ ပရောဂျက်တစ်ခု၏ စာရင်းဝင် အမြတ်အစွန်းနှုန်း အတိုးမရမီ အခွန်ဆောင်ပြီးနောက် ပျမ်းမျှ ရရှိငွေများဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်။ သို့ရာတွင် accounting income သည် ငွေလည်ပတ်မှုအား မလွဲမသွေ ထင်ဟပ်ခြင်းတော့ မရှိပေ။ (သော့ချက် ၂ ကို ကြည့်ပါ) စာအုပ်ကြီးတန်ဖိုးအား တန်ဖိုးလျှော့ချခြင်းဖြင့်လည်း ပုံဖျက်ထားနိုင်သည်။ မမှန်မကန် တင်ပြနိုင်သည်။ တန်ဖိုးလျှော့ချခြင်းသည် အဖိုးတန်ပစ္စည်းသက်တမ်းတွင် ဈေးကွက်တန်ဖိုး ကျဆင်းနှုန်းအား မလွဲမသွေ ထင်ဟပ်ခြင်း မရှိပေ။

နောက် ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုတန်ဖိုး စီမံချက်တစ်ခုက

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုစီမံခန့်ခွဲခြင်း

Internal Rate of Return (I.R.R) အတွင်း အမြတ် အစွန်း ပြန်ရနှုန်းဖြစ်သည်။ I.R.R ကို ပရောဂျက်တစ်ခု ၏ ကနဦး ကုန်ကျစရိတ်၏ အနာဂတ် အကျိုးအမြတ်၏ ပစ္စုပ္ပန် တန်ဖိုးနှင့်ညီမျှသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသည်။

ဥပမာ - မုန့်ဖို ပရောဂျက်အတွက် I.R.R ကို ကျွန်ုပ်တို့ 21.86 ရာခိုင်နှုန်းအဖြစ် ဖြေရှင်းနိုင်သည်။ ဒါက ပရောဂျက် ၏ လျော့ကျနှုန်းထက်သာလွန်သောကြောင့် I.R.R စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းက ပရောဂျက်အား တာဝန်ယူရန် တောင်းဆိုသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ယင်းတို့၏ I.R.R တွေက ယင်းတို့၏ လျော့စျေးနှုန်းထက်သာလွန်သော ပရောဂျက်များတွင် အပြုသဘောဆောင်သော N.P.V (အသားတင်ပစ္စည်းတန်ဖိုး)တွေ ရှိကြသည်။ သို့သော်လည်း ပရောဂျက်တစ်ခုက အခြားတစ်ခုထက် I.R.R မြင့်မားလျှင် N.P.V လည်း မြင့်မားသည်ဆိုတာတော့ မှန်ကန်ခြင်း မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ပရောဂျက်တစ်ခုသည် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ ကျိုးနပ်သလား၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံလိုသော အဆင့်၌ ရှိသလား ဟူသော အချက်နှစ်ခုစလုံးအား ဆုံးဖြတ်ရာ၌ N.P.V သည် အဘက်ဘက်မှ ကောင်းမွန်သော အကောင်းဆုံး စံတစ်ခုဖြစ်ပေသည်။

ရေရှည်မှာတော့ လူတွေဟာ
သူတို့ချိန်တွယ်တာကိုပဲ
ထိအောင်ပစ်ကြတာပါ။

Henry David Thoreau

သော့ချက် ၅

N.P.V. အသားတင် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုး = အစုရှင်နှစ်တိုးဝန်ခွာ

ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှု ဆုံးဖြတ်ချက်များအတွက် N.P.V စံပေါ် မှီခိုအားကိုးခြင်း၏ ပဓာနကျသော အားသာချက် တစ်ခုမှာ ထိရောက်မှုရှိသော အရင်းဈေးကွက်တစ်ခုတွင် အပြုသဘောဆောင်သော ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုးများနှင့် အစုရှင် ဓန ဥစ္စာတိုးပွားမှုများအကြောင်း တိုက်ရိုက် ဆက်ဆံမှု ဖြစ်သည်။ အောက်ပါ နမူနာက အဲသည် ဆက်ဆံမှုကို သာဓကပြု ဖော်ပြသည်။

ကုမ္ပဏီတစ်ခုသည် တစ်နှစ်လျှင် လုပ်ငန်းလည် ပတ်မှုဝင်ငွေ \$ 100 အမြဲတစေ ထုတ်လုပ်ပေးမည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည့် အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ (assets) ရှိ သည်ဟု ဆိုကြပါစို့၊ အကယ်၍ သင့်တော်သော ဈေးလျော့

နှုန်းသည် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်လျှင် သော့ချက် ၃ မှ အမြဲ တစေ နှစ်စဉ်ထုတ်ပေးငွေ ဖော်နည်းကား (perpetual annuity formula) ကို အသုံးပြုလျက် အဖိုးတန် ပစ္စည်းများ၏ ဈေးလျော့ငွေလည်ပတ်မှုသည် $100/10$, သို့မဟုတ် \$ 1,000 ဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီသည် အပြည့်အဝ ရှယ်ယာတန်ဖိုး မတည်ထောက်ပုံမှ ရှိသည်။ ရှယ်ယာတစ်ခုကို \$ 50 တန် ဈေးနှုန်းဖြင့် ထင်ရှားပေါ်လွင်စွာ ရောင်းချနေသည့် ရှယ်ယာ ၂၀ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ကုမ္ပဏီအား ဈေးကွက်တွင် မှန်မှန်ကန်ကန် တန်ဖိုးထားကြသည်။ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများက \$ 1,000 တန်ဖိုးရှိသည်။ ကုမ္ပဏီအစုရှယ်ယာများ၏ စုစုပေါင်း ဈေးကွက်တန်ဖိုးမှာ \$1,000 ရှိသည်။

ယခု ကုမ္ပဏီ၏ မဟာဗျူဟာမြောက် တွေးခေါ်မြော်မြင်တတ်သူတွေက ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ပရောဂျက်သစ်တစ်ခုကို ရုတ်တရက် ကြေညာလိုက်ကြသည်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် စရိတ်သက်သာသော ပစ္စည်းကိရိယာတန်ဆာပလာများတွင် ယခု \$ 50 ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခံလျှင် အဲသည်ငွေက တစ်နှစ်ကို \$ 25 နောက်ထပ်ဝင်ငွေ အမြဲဖြစ်ထွန်းစေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ငွေစီးဆင်းမှုသစ်၏ သင့်လျော်သော လျော့ဈေးနှုန်းထားသည်လည်း ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်လျှင် ပရောဂျက်၏ N.P.V ကို $150 + 25/10 = \$ 100$ ဟု ကျွန်တော်တို့ တွက်ချက်နိုင်သည်။ N.P.V သည် အပြုသဘောဆောင်သောကြောင့် ပရောဂျက်မှာ

ရင်းနှီးမြုပ်နှံရကျိုးနပ်ပေသည်။

ပရောဂျက်အား ငွေကြေးထောက်ပံ့ရေးအတွက် အစုရှယ်ယာသစ်တွေ ထုတ်မည်ဟု ကုမ္ပဏီက ကြေညာ လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ပရောဂျက်၏ ကြေညာချက်က ရှယ်ယာဈေးကို ထိခိုက်နိုင်သောကြောင့် အစုရှယ်ယာသစ် များကို ရှယ်ယာတစ်စုလျှင် ကနဦး (ဒေါ်လာ ငါးဆယ်) \$ 50 နှုန်းဖြင့် သေချာပေါက် ရောင်းချလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ကုမ္ပဏီက ဈေးနှုန်း P* ဖြင့် n* ရှယ်ယာသစ်များ ထုတ် သည်ဟု ဆိုကြပါစို့၊ n* နှင့် P* တို့သည် တန်ဖိုး မည်မျှ ရှိသည်ဖြစ်ပါစေ ကုမ္ပဏီက ရှယ်ယာထုတ်မှုမှ \$ 150 မြင့်တင်ဖို့ဆန္ဒရှိသည်။ထို့ကြောင့် n* P* = 150 ဖြစ်သည်။

ရှယ်ယာသစ်များ ထုတ်၍ ပရောဂျက်ကို လက်ခံ ပြီးနောက် ယခု ကျွန်ုပ်တို့ ကုမ္ပဏီကို ကြည့်ကြရအောင် ကုမ္ပဏီ၏ ဈေးကွက်တန်ဖိုး ရှင်းတမ်း၌ အဖိုးတန်ပစ္စည်း များဘက်တွင် (asset side) တွင် အဖိုးတန်ပစ္စည်း ဟောင်းများနှင့် ပစ္စည်းသစ်များမှ ဈေးလျှော့ငွေ စီးဆင်းမှု ပမာဏမှာ 100/10+ 25/10 ဖြစ်သည်။ ပေးဆပ်ရန် တာဝန်ရှိသည့်ဘက် (liability side) တွင် အားလုံး P* ဈေးနှုန်းဖြင့် ရောင်းချနေသည့် 20+n* ရှယ်ယာများရှိသည်။ ငွေစာရင်းရှင်းတမ်းသည် နှစ်ဖက်ညီမျှမှုရှိရမည်။ အောက်ပါ အတိုင်း ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်မှုအရ ပေါ်လွင်သည်။

$$\frac{100}{10} + \frac{25}{.10} = (20 + n^*)P^*$$

100/10 ကို 20×50 ဟု ရေးနိုင်သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သိကြသည်။ သို့မဟုတ် မူလရှယ်ယာ အရေအတွက်က မူလရှယ်ယာဈေးကို အချိန်သတ်မှတ်သည်။ စတော့သစ်ထုတ်မှုမှ အမြတ်အစွန်းများဖြစ်သော $n^* p^*$ သည် \$ 150 ဖြစ်သည်ဆိုတာကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ သိကြသည်။ ဤအစားထိုးခြင်း နှစ်ခုကိုပြုလုပ်နိုင်သည်။

$$20(50) + = \frac{25}{.10} 20(p^*) + 150$$

သို့မဟုတ် အကွာသင်္ချာနည်းဖြင့် ပြန်လည် စီစဉ်နိုင်သည်။

$$-150 + \frac{25}{.10} = 20(p^* - 50)$$

ညီမျှခြင်း၏ လက်ဝဲဘက်ကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ပရောဂျက်သစ်၏ N.P.V အဖြစ် ယခု အသိအမှတ်ပြုနိုင်သည်။ လက်ယာဘက်ကတော့ မူလ အစုရှင်များအတွက် ဓနဥစ္စာပြောင်းလဲမှုဖြစ်သည်။ ဒါက ပရောဂျက်ကို ကြေညာလိုက်သည့်အချိန်တွင် အစုရှယ်ယာပိုင်ရှင် များသည် ပရောဂျက် N.P.V နှင့် ညီမျှသော ဓနဥစ္စာ တိုးပွားမှုကို ကြုံတွေ့ရသည်ဟု ညွှန်ပြသည်။ အထူးသဖြင့် ရှယ်ယာများ p^* သည် \$ 55 ထိ မြင့်တက်လာရသည်။ ထို့ကြောင့် မူလရှယ်ယာပိုင်ရှင်များသည် $50 \times 5 = 100$ ပြတ်၏။ ဒါက ပရောဂျက် N.P.V နှင့် တိတိပပညီမျှသည်။

ဤဥပမာက အသားတင် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုး စည်းမျဉ်း

နှင့်အညီ ကော်ပိုရေးရှင်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ချမှတ်ရေးအတွက် သဘောတရားကို အားပြည့်ပေးသည်။ ကုမ္ပဏီ၏ ရည်မှန်းချက်က အစုရှင် ဓန ဥစ္စာ တိုးပွားရေး အတွက် ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် အပြုသဘောဆောင်သော N.P.V ပရောဂျက်တွေကို လက်ခံခြင်းသည် ဤရည်မှန်းချက်နှင့် အမြဲတမ်း တစ်သမတ်တည်း ကိုက်ညီပေသည်။ သို့ရာတွင် ဤဥပမာမှာ စတော့ဈေးကွက်သည်။ ကျွမ်းကျင်မှုရှိရမည်ဟူသော အရည်အချင်း၏ လက်အောက်ခံ ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုတာက ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများသည် ပရောဂျက်သစ်၏ N.P.V အား အပြည့်အဝ ထင်ဟပ်သည့် P'ဈေးနှုန်းဖြင့် ရှယ်ယာများ ထုတ်ရန် အဆိုပြုထားသော ပရောဂျက်၏ တန်ဖိုးများကို အသိအမှတ်ပြုရမည်။

ငွေရှားပါးတဲ့အခါ လူနဲ့
တိရစ္ဆာန်ဟာ အလွန်အလွန်တူပါတယ်
အနည်းငယ် လန့်ရုံနဲ့
အချို့က ထွက်ပြေးကြတယ်၊
အချို့ကတော့ ဒါနဲ့ယဉ်ပါးနေပြီး
ဝက်ဝံတွေလိုပဲ စိတ်ဆတ်ကြတယ်။

*Thomes McCulloch,
The Stepure Letters*

သော့ချက် ၆

သင့်အပိုင်ရှင်တွေက အန္တရာယ်ကိုမြင်သလို သင့်အန္တရာယ်ကို မြင်ပါ

ပရောဂျက်၏ မျှော်လင့်ထားသည့် အနာဂတ် ငွေလည်ပတ်မှုများကို ပရောဂျက်စွန့်စားမှုအား ထင်ဟပ်သော လျှော့စျေးနှုန်းနှင့် စျေးလျှော့ရောင်းချခြင်းအားဖြင့် အစုရှယ်ယာ ပိုင်ရှင်များသည် ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှု ပရောဂျက်တစ်ခုကို တန်ဖိုးဖြတ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ပရောဂျက်သစ်များ၏ စတော့စျေးကွက်တန်ဖိုးဖြတ်မှုများကို နားလည်ရန် မန်နေဂျာများသည် ၎င်းတို့၏ ရှယ်ယာပိုင်ရှင်များ ဖြစ်သကဲ့သို့ ပရောဂျက်အန္တရာယ်ကို မြင်ရမည်။

အစုရှယ်ယာပိုင်ရှင်များသည် ယေဘုယျအားဖြင့် စာချုပ်စာတမ်းများနှင့် အခြား အဖိုးတန် ပစ္စည်းများ ထည့်ရန် ရုံးအိတ်များကို ကိုင်ဆောင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်

မည်သည့် ပရောဂျက်၏ အန္တရာယ်ကိုမဆို သူတို့အကဲ
 ဖြတ်နိုင်လိမ့်မည်။ အစုရှင်များသည် ကုမ္ပဏီ ပရောဂျက်၏
 အန္တရာယ်ကို သူတို့ရင်ဆိုင်နေရသော အခြား (portfolion
 risk) ရုံးလွယ်အိတ် အန္တရာယ်များနှင့် ကင်းကွာပြီး
 သီးခြား ကြည့်ရှုမည်မဟုတ်။ ဤသည်မှာ အရေးကြီးပါ
 သည်။ အကြောင်းမှာ အစုရှင်များသည် ၎င်းတို့၏
 အလုံးစုံသော အန္တရာယ်ကို portfolio diversification
 လုပ်ငန်း အမျိုးမျိုး ထုတ်လုပ်ခြင်းဖြင့် လျော့ချနိုင်သည်။
 မတူသော အန္တရာယ်ရှိ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများမှ ရရှိသော
 အမြတ်အစွန်းများသည် မပြည့်စုံစွာ ဆက်စပ်နေ၏။
 ထို့ကြောင့် အဲသည် အဖိုးတန် ပစ္စည်းများကို တစ်စုတစည်း
 တည်း ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ ယင်းတို့၏ အတက်
 အကျ ရှိခြင်းများသည် တစ်ခုကို တစ်ခု ချေဖျက်ပစ်သည်။
 မည်သည့် အဖိုးတန်ပစ္စည်း၏ စုစုပေါင်း အန္တရာယ် (ဝါ)
 အရဲစွန့်မှုမဆို အစိတ်အပိုင်းနှစ်ခုပါသည်။ ပထမ အစိတ်
 အပိုင်းက စည်းကမ်းနည်းလမ်းမကျသော သို့မဟုတ်
 အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲလုပ်နိုင်သော စွန့်စားမှုဖြစ်သည်။ ဤ
 အစိတ်အပိုင်းမှာ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ၏ စုစုပေါင်း အမြတ်
 အစွန်း ပြောင်းလဲတတ်ခြင်း အပိုင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်
 portfolio တစ်ခုအတွင်း အဲသည် အဖိုးတန် ပစ္စည်းများကို
 အခြားအဖိုးတန်ပစ္စည်းများနှင့် ပေါင်းစည်းလိုက်သောအခါ
 စည်းကမ်းနည်းလမ်းမကျသော စွန့်စားမှုသည် portfo-
 lio ၏ အမြတ်အစွန်း ပြောင်းလဲတတ်ခြင်း အပေါ် မပြော

ပလောက်သော သက်ရောက်မှုရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အဲသည် အရဲစွန့်မှုအပိုင်းကို portfolio တွင် အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲ ထုတ်လုပ်နိုင်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ပြောခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဒုတိယ အန္တရာယ် (စွန့်စားမှု) အစိတ်အပိုင်းမှာ စည်းကမ်းနည်းလမ်းကျသော သို့မဟုတ် အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲထုတ်လုပ်မှု မရှိသော စွန့်စားမှုဖြစ်သည်။ အဖိုးတန် ပစ္စည်း၏ အမြတ်အစွန်းမှာ စင်းလုံးချော မဟုတ်ဘဲ မပြည့်မစုံစွာ အညမည ဆက်စပ်နေသော်လည်း ယင်းတို့သည် ပျမ်းမျှ ဒီဂရီ အချို့အထိ အပြုသဘောဆောင်စွာ ဆက်နွယ်နေဆဲဖြစ်သည်။ ဒါက စီးပွားရေး စက်ဝန်းနှင့် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး၏ အထွေထွေကျန်းမာရေးကဲ့သို့သော ဘုံစီးပွားရေး အလျဉ်များအဖြစ် မှတ်ယူနိုင်သည်။ ဒါက (ငွေပစ္စည်းစသည်) အာမခံ စာချုပ်များမှ ရရှိသည့် အမြတ်အစွန်းအားလုံးအား အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ သက်ရောက်မှု ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲ ထုတ်လုပ်နိုင်သော ကိုယ်ပိုင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အစုစုသည်ပင် အဲသည် ဘုံအခြေခံအကြောင်းများနှင့် ဆက်စပ်နေကြောင်း ပြသသည်။ ကိုယ်ပိုင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အစုစု တစ်ရပ်အတွက် စနစ်ကျသော စွန့်စားမှုအား ပြောင်းလဲနိုင်သော အကျဉ်းဆုံး အမြတ်အစွန်းအဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ ရည်ညွှန်းနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။ အကယ်၍ ကိုယ်ပိုင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အစုစုအား နိုင်ငံတကာအနေဖြင့်ရော၊ accross assetclasser

အဖိုးတန်ပစ္စည်း နယ်ပယ်အသီးသီး၌ပါ အမျိုးမျိုးခွဲလုပ် ထားပြီးဖြစ်သည့်တိုင် အကျဉ်းချုပ်ပြောင်းလဲနိုင်မှုက ရှိနေဦးမည်။ အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲထုတ်လုပ်ထားသော ကိုယ်ပိုင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အစုစုတွင် စနစ်ကျသော စွန့်စားမှုက အကြီးအကျယ် ရှိနေသည်။ သို့သော်လည်း အမျိုးမျိုး ထုတ်လုပ်သော စွန့်စားမှုကတော့နည်း၏။ မပါသလောက် ရှိ၏။ ပုဂ္ဂလိက အဖိုးတန်ပစ္စည်းတစ်ခုအတွက် စနစ်ကျ သော စွန့်စားမှုမှာ စာချုပ်စာတမ်းက အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲ ထုတ်လုပ်သော ကိုယ်ပိုင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အစုစုအား ပံ့ပိုးပေး သော စွန့်စားမှုဖြစ်သည်။ ဒါက အဖိုးတန်ပစ္စည်းက ဘုံစီးပွားအကြောင်းရင်းများအား ခံနိုင်ရည်မရှိခြင်း လိုရာ ဆွဲယူနိုင်ခြင်းနှင့် ဆက်စပ်နေ၏။ ပုဂ္ဂလိက အဖိုးတန်ပစ္စည်း များတွင် စနစ်ကျသော စွန့်စားမှုရော ပြောင်းလဲထုတ်လုပ် သော စွန့်စားမှုပါ နှစ်ခုစလုံးပါဝင်သည်။ သို့ရာတွင် portfolio ကိုယ်ပိုင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အစုစုတစ်ခုတွင် ယင်း တို့ကို ပေါင်းလိုက်လျှင် ပြောင်းလဲနိုင်သော အစိတ်အပိုင်း သည် အရေးပါမှုနည်းသွားသည်။

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများသည် portfolio diversifica- tion ကိုယ်ပိုင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အစုစု ပြောင်းလဲထုတ်လုပ်မှုမှ တစ်ဆင့် စနစ်ကျမှုမရှိသော စွန့်စားမှုများကို ဖယ်ရှားနိုင် သဖြင့် ဈေးကွက်က သည်ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်သောကြောင့် တစ်စုံတရာ ပရိမီယံ အမြတ်အစွန်း ပေးလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် တို့ မမျှော်လင့်ပါ။ ယင်းအစား အစုရှယ်ယာပိုင်ရှင်များ

သည် စနစ်ကျသော စွန့်စားမှုအတွက်သာလျှင် လျော်ကြေးကို မျှော်လင့်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှု ပရောဂျက်သစ်များကို ၎င်းတို့၏ ပြောင်းလဲထုတ်လုပ်နိုင်သော စွန့်စားမှုဖြင့် မဟုတ်ဘဲ စနစ်ကျသော စွန့်စားမှုအားဖြင့်သာ တန်ဖိုးဖြတ်လိမ့်မည်။

စနစ်ကျသော စွန့်စားမှုနှင့် စနစ်မကျသော စွန့်စားမှု အကြား ဤခြားနားခြင်းက အရေးပါလှ၏။ အကြောင်းမှာ မန်နေဂျာများနှင့် အစုရှယ်ယာပိုင်ရှင်များသည် စွန့်စားမှုကို ရှုမြင်ရာ၌ ဝိရောဓိဖြစ်နိုင်သည်။ မန်နေဂျာများမှာ သူတို့၏ ကုမ္ပဏီများနှင့် ဖွဲ့နှောင်ထားသောသူတို့၏ လူသားအရင်းများစွာရှိ၍ သူတို့ပိုင် ကုမ္ပဏီတွေ၏ ဓနဥစ္စာများနှင့် ပတ်သက်၍ စံပြုရှယ်ယာပိုင်ရှင်များထက် အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲထုတ်လုပ်လိုသော ဆန္ဒနည်းနိုင်ဖွယ်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မန်နေဂျာများသည် သာမန်အစုရှင်ထက် အမျိုးမျိုးထုတ်လုပ်သော စွန့်စားမှုကို ပိုအလေးထားနိုင်၏။ ဥပမာ မန်နေဂျာများသည် ကုမ္ပဏီ၏လုပ်ငန်းအား အမျိုးမျိုးထုတ်သော ပရောဂျက်တွေကို ထောက်ခံပြီး ကုမ္ပဏီ၏ ငွေစီးဆင်းမှု အလျဉ်ကို ချောမွေ့အောင် လုပ်ပေးလိမ့်မည်။ အစုရှယ်ယာ ပိုင်ရှင်များကတော့ အဲသလို အပြောင်းအလဲတွေကို အနည်းဆုံး သူတို့အပိုင်ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုအစုစုတွင် အလွယ်တကူ ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ကုမ္ပဏီ၏ စတော့ဈေးကွက်အား တန်ဖိုးဖြတ်ခြင်းအပေါ် သက်ရောက်မှုရှိသည်က ပရောဂျက်၏ စနစ်ကျသော စွန့်စားမှုဖြစ်

သည်။ ကုမ္ပဏီ၏ အမျိုးမျိုးထုတ်လုပ်သော စွန့်စားမှု
 မဟုတ်ပေ။ နောက်သောချက်နှစ်ရပ်၏ ဆွေးနွေးချက်က
 ပရောဂျက်တစ်ခု၏ စွန့်စားမှုကို တိုင်းတာရေးအတွက်
 အကြံဉာဏ်များ ပေးလိမ့်မည်။

သော့ချက် ၇

သင့်၏အရင်း ကုန်ကျစရိတ်ကို သိပါ

အသားတင် ပစ္စုပ္ပန်တန်ဖိုး ဆန်းစစ်မှုတွင် အသုံးပြုသည့် လျှော့ကျနှုန်းကို အရင်းကုန်ကျစရိတ်ဟုလည်းခေါ်၏။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများသည် မည်သည့်နေရာ၌မဆို အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ၏ အလားတူ စွန့်စားမှုမှ ရရှိရန် ကြိုတင်မျှော်လင့်နိုင်သော အမြတ်နှုန်းဖြင့် မျှော်မှန်းထားသည့် အနာဂတ်ငွေ လည်ပတ်မှုများကို ဈေးလျှော့ပေးခြင်းဖြင့် ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို တန်ဖိုးဖြတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အရင်းကုန်ကျစရိတ်သည် အခွင့်အလမ်း စရိတ်ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် နေရာတကာမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု မပြုခြင်းဖြင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ စွန့်လွှတ်သော အမြတ်အစွန်းဖြစ်သည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများသည် အနည်းဆုံးသူတို့၏